

EUROOPA KOHTU OTSUS

29. märts 1979*

Kuullaagrid

1. Tühistamisnõue – Vastuvõetavuse tingimused – Füüsilised või juriidilised isikud – Määruse vormis otsus – Otsus, mis puudutab hagejat isiklikult (EMÜ asutamislepingu artikli 173 teine lõik)

2. Tühistamisnõue – Vastuvõetavuse tingimused – Füüsilised või juriidilised isikud – Määruse vormis otsus – Otsus, mis puudutab hagejat otse (EMÜ asutamislepingu artikli 173 teine lõik)

3. Ühine kaubanduspoliitika – Kaubanduse kaitsemeetmed – Dumpingu korral võetavad meetmed – Eksportijate poolt hindade korrigeerimisega seoses võetud kohustuse heakskiitmine – Menetluse lõpetamine – Dumpinguvastase tollimaksu lõplik kehtestamine – Õigusvastasus (Nõukogu määruse nr 459/68 (muudetud nõukogu määrusega nr 2011/73) artiklid 14, 15 ja 17)

4. Ühine kaubanduspoliitika – Üldmäärus EMÜ asutamislepingu artikli 113 rakendamiseks – Määrusega kehtestatud erand eeskirja kohaldamiseks erijuhtude suhtes – Õigusvastasus (EMÜ asutamislepingu artikkel 113)

5. Ühine kaubanduspoliitika – Kaubanduse kaitsemeetmed – Dumpingu korral võetavad meetmed – Ajutise tollimaksuga tagatud summade kogumine – Lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamine – Kohustuslik kaasnev meede (Nõukogu määruse nr 459/68 (muudetud nõukogu määrusega nr 2011/73) artikkel 17)

Kohtuasjas 113/77,

NTN Toyo Bearing Company, Ltd., Osaka (Jaapan),

NTN Bearings – GKN Ltd., Burntwood (Ühendkuningriik),

NTN Wälzlager (Europa) GmbH, Erkrath-Underfeldhaus (Saksamaa Liitvabariik),

NTN Sidag, Schweighouse (Prantsusmaa),

keda esindavad Düsseldorfis advokatuuri advokaadid W. Stoecker ja Malte Sprenger, Freiburg-im-Breisgau ülikooli õigusteaduse professor Dr Werner Von Simson ning *Barrister* Martin von Simson, Middle Temple, London, kohtudokumentide

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o advokaat Claude Penning, 43, Avenue du Dix-Septembre,

hagejad,

Euroopa Ühenduste Nõukogu, keda esindavad H.-J. Lambers ning nõunikud Francis Patrick Neill, Queen's Counsel, Gray's Inn, *Barrister* Mark Waller, Gray's Inn, ja *Solicitor* Lawrence Collins, Messrs Herbert Smith & Co., London, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis, c/o Van de Houten, Euroopa Investeerimispank, Place De Metz,

kostja,

ja

FEBMA (Federation of European Bearing Manufacturers' Associations), Frankfurt, esindaja Dietrich Ehle Kölni advokatuurist, keda abistab *Solicitor* Terence M. Lane, London, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis c/o *Huissier* Jeanne Housse, 21 Rue Aldringen,

menetlusse astuja,

mille esemeks on nõue tühistada nõukogu 26. juuli määruse (EMÜ) nr 1778/77 (Jaapanist pärit kuullaagrite ja koonusrull-laagrite dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise kohta) artikkel 3 (EÜT 1977 L 196, lk 1),

EUROOPA KOHUS,

koosseisus: president H. Kutscher, kodade esimehed J. Mertens de Wilmars ja Lord Mackenzie Stuart, kohtunikud A. M. Donner, P. Pescatore, M. Sørensen, A. O'Keefe, G. Bosco ja A. Touffait,

kohtujurist: J.-P. Warner,

kohtusekretär: A. Van Houtte

on teinud järgmise

otsuse

[...]

1. 19. septembri 1977. aasta hagiavaldusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 20. septembril 1977, esitasid hagejad NTN Toyo Bearing Company Ltd. (edaspidi "NTN"), NTN Bearings – GKN Ltd. – NTN Walzlager (Europa) GmbH ja NTN Sidag (edaspidi "tütarettevõtjad") Euroopa Kohtule asutamislepingu artikli 173 alusel nõukogu vastu hagi, et tühistada nõukogu 26. juuli 1977. aasta määruse (EMÜ) nr 1778/77 (Jaapanist pärit kuullaagrite ja koonusrull-laagrite dumpinguvastase tollimaksu kohaldamise kohta) (EÜT 1977 L 196, lk 1) artikli 3 ulatuses, mil kõnealune artikkel neid mõjutab.

2. 5. oktoobri 1977. aasta hagiavaldusega palus Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (edaspidi "FEBMA"), et tal lubataks nõukogu ehk kostja väidete toetuseks menetlusse astuda; tal lubati menetlusse astuda Euroopa Kohtu 26. oktoobri 1977. aasta määrusega.

3. Juba 1977. aasta alguses alustas komisjon nõukogu 5. aprilli 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 459/68 (mis käsitleb kaitset dumpingu eest või lisatasude või soodustuste lubamise eest riikide poolt, kes ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed) (EÜT L 93,17.4.1968, lk 1) artikli 10 alusel selle küsimuse uurimist, et kontrollida, kas Jaapani kuullaagrifabrikantide ja koonusrull-laagrifabrikantide dumpinguvastased kaitsemeetmed on vajalikud.

4. Vastavalt määruse nr 459/68 artiklile 10 koos artikliga 15 kehtestas komisjon 4. veebruari 1977. aasta määrusega (EMÜ) nr 261/77 (EÜT 1977 L 34, lk 10) ajutise dumpinguvastase tollimaksu 20% ulatuses, mida vähendati 10%-ni kahe tootja korral, Jaapanist pärit kuullaagrite, koonusrull-laagrite ja nende osade suhtes; selle ajutise tollimaksu kohaldamist pikendati nõukogu 3. mai 1977. aasta määrusega (EMÜ) nr 944/77 (EÜT 1977 L 112, lk 1) algmääruse, s.o määruse nr 459/68 artikli 16 alusel.

5. Komisjoni algatatud menetluse jooksul võtsid neli peamist Jaapani tootjat, sh NTN, vabatahtlikult kohustuse, millele nad kirjutasid alla 20. juulil 1977 määruse nr 459/68 artikli 14 lõike 2 alusel, korrigeerida hindu, et saaks kaotada dumpingumarginaali; selle kohustuse tulemusel kasvasid nende ettevõtjate ekspordihinnad 20%.

6. Nõukogu 26. juuli 1977. aasta määrusega (EMÜ) nr 1778/77 kehtestati seejärel määruse nr 459/68 artikli 17 alusel kõnealuste toodete suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks 15% ulatuses ning peatati selle tollimaksu kohaldamine; selle määruse (mis on hagiavalduse aluseks) artiklis 3 on sätestatud Jaapani nelja peamise tootja eksporditud toodete suhtes määrustes nr 261/77 ja 944/77 sätestatud ajutise dumpinguvastase tollimaksuna tagatiseks antud summade lõplik sissenõudmine.

Hagi vastuvõetavus

7. Nõukogu on esitanud vastuvõetamatuse vastuväite, väites, et vaidlustatud artikkel on osa määrusest ning et hagejatel ei ole seepärast õigus nõuda selle tühistamist asutamislepingu artikli 173 teise lõigu alusel. Ta väidab, et käesoleval juhul ei ole tegemist määruse vormis vastuvõetud otsusega, kuna määrusega nr 1778/77 kehtestatakse tegelikult üldreegel, mis mõjutab kõiki Jaapanist pärit kõnealuseid tooteid, ning mis tuleb vastavalt nõukogu 5. aprilli 1968. aasta määruse nr 459/68 (mis käsitleb kaitset dumpingu eest või lisatasude või soodustuste lubamise eest riikide poolt, mis ei ole Euroopa Majandusühenduse liikmed) (EÜT L 93,17.4.1968, lk 1) artikli 19 lõikele 1 võtta vastu määruse vormis.

8. Hagejad vastavad, et vaidlustatud artikkel, kuigi koostatud abstraktselt, mõjutab tegelikult üksnes esimest hagejat ning veel kolme Jaapani ettevõtjat, kes toodavad kõnealuseid tooteid (edaspidi "peamised tootjad"), samuti nende tüdrettevõtjaid ühenduses. Enne määruse nr 1778/77 vastuvõtmist läbiviidud esialgne uurimine piirdus

esialgu Euroopa kontorites ning seejärel Jaapani peamiste tootjate kontorites läbiviidud uurimistega. Meetme erilaadi on kinnitatud määruse nr 1778/77 artikliga 3, millega on ette nähtud ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summade sissenõudmine peamiste tootjate toodetud ja eksporditud toodete puhul. Vaidlustatud artikkel on seepärast otsus, mis mõjutab üksnes peamisi tootjaid ja nende tütarettevõtjaid, ning seepärast tuleb seda pidada neid puudutavaks otsuseks, mis on vastu võetud määruse vormis.

9. Enne hagi vastuvõetavuse kontrollimise alustamist tuleks märkida, et NTN ja tema tütarettevõtjad on piisavalt lähedalt seotud, et komisjon oleks saanud küsimuse uurimise ajal arvestada, et nende suhtes tuleb kohaldada erisätteid, mis käsitlevad algmääruse, s.o määruse nr 459/68 artikli 3 lõikes 3 sätestatud ekspordihindu. Neil asjaoludel ei ole vajadust seoses küsimusega, kas vaidlustatud meede puudutab hagejaid otseselt ja isiklikult, teha seoses nendega vahet ühelt poolt tootjate ja teiselt poolt importijate vahel.

10. Määruses nr 1778/77 on peamiselt kolm sätet:

i) artikliga 1 on kehtestatud lõplik dumpinguvastane tollimaks 15% kõnealustelt Jaapanist pärit toodetelt ning peatatud selle tollimaksu kohaldamine, ilma et see piiraks artikli 2 kohaldamist;

ii) artikliga 2 on reguleeritud Jaapani peamiste tootjate võetud kohustuste kontrollimist ning volitatud komisjoni tollimaksu kohaldamise peatamine lõpetada, kui ta leiab, et neist kohustustest on kõrvale hoitud, neid ei ole järgitud või need on tagasi võetud;

iii) artiklis 3 on seoses peamiste tootjate toodetud toodetega ette nähtud ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summade sissenõudmine, kohaldades eelnenud määrustes sätestatud ajutise tollimaksu kehtestamist.

11. Artikkel 3 on seega ühisotsus, mis on seotud nimetatud adressaatidega. Kuigi ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summade sissenõudmine puudutab iseenesest otseselt iga importijat, kes on importinud sellise tollimaksuga maksustatavaid kõnealuseid tooteid, on artiklit 3 eristav erijoon asjaolu, et artikkel ei ole seotud kõigi importijatega, vaid üksnes nendega, kes on importinud selles artiklis nimetatud nelja peamise Jaapani tootja toodetud tooteid. Nõukogu ja menetlusse astuja väide, et üksnes siseriiklike asutuste võetud meetmete rakendamine puudutab importijaid otseselt ning et need importijad peaksid seepärast, kui see on asjakohane, esitama asja pädevale siseriiklikule kohtule käsitlemiseks, ei arvesta asjaolu, et selline rakendamine on täiesti automaatne ning lisaks sellele ei vasta see siseriiklikele vahe-eeskirjadele, vaid üksnes ühenduse eeskirjadele.

12. Määruse nr 1778/77 artikkel 3 puudutab seega neid importijaid otseselt ja isiklikult ning seepärast tuleb tütarettevõtjate kui NTNi toodete importijate esitatud hagiavaldused vastu võtta. Seega tuleb ka selle artikli vastu NTNi poolt esitatud hagiavaldus vastu võtta. Hagiavalduse põhiküsimus

13. Hagejad tuginevad määruse nr 1778/77 artikli 3 vastu esitatud hagiavalduses väitele, mis on üks selle artikli vastu esitatud kaebustest, et määrusega nr 459/68 ei ole lubatud kehtestada lõplikku dumpinguvastast tollimaksu samal ajal, kui on heaks kiidetud asjaomaste tootjate võetud kohustus hindu korrigeerida. Nad väidavad, et kuna ajutiste

tollimaksudena tagatiseks antud summade sissenõudmine oli võimalik üksnes lõpliku tollimaksu kehtestamise raames, võib järeldada, et artiklil 3 ei ole õiguslikku alust.

14. Nõukogu ja menetlusse astuja vastavad, et kuna vaidlustatud määrus ei põhinenud mitte üksnes algmäärusel vaid ka asutamislepingu artiklil 113, võimaldab viimasena nimetatud säte nõukogul võtta vastu *ad hoc* määruse, sõltumata määruse nr 459/68 sätetest. Seepärast tuleb kinnitada, et nõukogu on seda volitust käesoleval juhul kasutanud. Kuna komisjon avastas oma uurimisel vähemalt 15%-lise dumpingumarginaali, mis kahjustas ühenduse tööstusharu, ning nagu NTN kinnitas oma kohustust võttes, et dumpingumarginaal oli 20%, ei ole õige alustada uuesti uurimist põhjusel, et kohustust ei ole järgitud, ning on asjakohasem sel juhul lõpetada lõpliku tollimaksu peatamine kinnitust leidnud asjaolude põhjal.

15. Algmääruse, s.o määruse (EMÜ) nr 459/68 (muudetud nõukogu 24. juuli 1973. aasta määrusega (EMÜ) nr 2011/73) (EÜT 1973 L 206, lk 3) artikli 14 lõikes 1, milles on sätestatud, et „kui ilmneb ... et kaitsemeetmed ei ole vajalikud ... loetakse menetlus lõppenuks” [Siin ja edaspidi on osundatud määrust tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.], on artikli 14 lõikes 2 sätestatud järgmine:

“a) Eelmise lõike sätteid kohaldatakse ka juhul, kui asja uurimisel võtavad eksportijad vabatahtlikult kohustuse oma hindu korrigeerida, nii et dumpingumarginaal kaotatakse, või lõpetavad kõnealuse toote ühendusse eksportimise, tingimusel, et komisjon kiidab pärast komitees arvamuste ärakuulamist selle heaks.

b) Kui komisjon kiidab eelmise lõigu sätete kohaselt tegutsedes selles nimetatud kohustuse heaks, lõpetatakse kahju uurimine sellegipoolest, kui eksportijad seda soovivad või kui pärast arvamuste ärakuulamist komitees komisjon nii otsustab. Kui komisjon otsustab pärast arvamuste ärakuulamist komitees, et kahju ei esinenud, muutub eksportijate kohustus automaatselt kehtetuks, v.a juhul, kui eksportijad väidavad, et see ei peaks sel viisil kehtetuks muutuma.

c) Asjaolu, et eksportijad ei paku selliseid kohustusi välja või ei kiida heaks komisjoni üleskutset seda teha, ei kahjusta mingil viisil asja arutamist. Siiski võib komisjon otsustada, et kahju võib suurema tõenäosusega realiseeruda, kui dumpinguhinnaga import jätkub.

d) Kui komisjon leiab, et eksportijate kohustusest hoitakse kõrvale või seda ei järgita või see on tagasi võetud ning et selle tulemusena võib olla vaja kaitsemeetmeid, teavitab ta viivitamata sellest liikmesriike ning alustab uuesti asjaolude uurimist vastavalt artiklile 10.

e) Artikli 18 lõike 1 sätteid kohaldatakse *mutatis mutandis* käesoleva artikli põhjal võetud eksportijate kohustuste suhtes. Selliste kohustuste mis tahes muutmine toimub käesolevas artiklis sätestatud korras.“

16. Teisest küljest, kui asja uurimise menetlust jätkatakse, on selle määruse artiklis 17 sätestatud järgmine:

“1. Kui on lõplikult kindlaks tehtud, et esineb dumping ja kahju, ning ühenduse huvides peab ühendus sekkuma, esitab komisjon pärast arvamuste ärakuulamist komitees nõukogule ettepaneku. See ettepanek sisaldab ka lõikes 2 osutatud küsimusi.

2. a) Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega. Kui on kohaldatud artikli 15 lõiget 1, otsustab komisjon artikli 15 lõike 2 sätete kohaselt, milline osa ajutiste tollimaksudena tagatiseks esitatud summadest tuleb lõplikult sisse nõuda.

b) Sellise summa lõpliku sissenõudmise kohta tehakse otsus üksnes siis, kui lõplikult kinnitatud asjaoludest selgub, et tegemist on olulise kahjuga (ning mitte üksnes olulise kahju ohuga või ühenduse tööstusharu seisukorra olulise pidurdumisega) või et selline kahju oleks võinud aset leida, kui ajutisi meetmeid ei oleks võetud.“

17. Nende sätete alusel ei ole õiguspärane lõpetada üks ja sama dumpinguvastane menetlus nii, et ühelt poolt kiidab heaks komisjon eksportija või eksportijate kohustuse hindu korrigeerida ning samal ajal kehtestab teiselt poolt nõukogu komisjoni ettepanekul lõpliku dumpinguvastase tollimaksu.

18. Võimatu on kiita heaks argumenti, et käesoleval juhul on võetud kohustus alles pärast küsimuse läbivaatamist, kuna küsimuse läbivaatamine lõpeb alles siis, kui komisjon teeb nõukogule ettepaneku, kusjuures käesoleval juhul ei kuulu vaidlustamisele, et kohustused kirjutati alla 20. juunil 1977 enne määruse nr 459/68 artikli 12 lõikes 2 sätestatud nõuandekomitee kohtumist, mis peeti 21. juunil 1977. Nendele kohustustele viitas komisjon oma 4. juuli 1977. aasta ettepanekus nõukogule ning leidis, et need võib heaks kiita. Samadele kohustustele viitas nõukogu nii määruse (EMÜ) nr 1778/77 preambuli põhjendustes kui selle määruse sätetes kui kehtivatele olemasolevatele kohustustele. Selle asjaolu tõttu, et komisjon ei teatanud kohustuse heakskiitmisest enne 3. augustit 1977, ei saa väita, et heakskiit anti üksnes siis, kui lõpliku tollimaksu kohaldamine karistusena peatati.

19. Vastupidi – eespool nimetatud artikli 14 kohaselt on selle tulemuseks, kui eksportija kohustub oma hindu korrigeerima, menetluse lõpetamine, seega on võimatu kohaldada määruse nr 459/68 artiklit 17. Määrates kindlaks, et menetluse lõpetamine toimub üksnes siis, kui „komisjon kiidab selle heaks, olles ära kuulanud arvamused komitees“, ei tähenda artikkel 14 seda, et komisjon ja vajadusel nõukogu võib järgida ettenähtud menetlust kuni artiklis 17 sätestatud etapini ning kiita heaks kohustuse üksnes samal ajal, kui kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks.

20. Selline kombinatsioon meetmetest, mis on oma laadilt vastuolulised, ei vasta tegelikult algmääruses sätestatud süsteemile. Argumenti, mis põhineb selle kombinatsiooni tõhususel kontrollimaks kohustuse järgimist ning võimaldamaks rikkumiste eest karistada, ei saa seepärast heaks kiita, kuna määruse nr 459/68 ning eelkõige artikli 14 lõike 2 sätete kohaselt on nähtud ette, et sel juhul peab komisjon alustama uuesti asjaolude läbivaatamist kooskõlas artikliga 10. See säte tähendab, et kui komisjon leiab, et on tekkinud asjakohane olukord, võib ta kohe kehtestada dumpinguvastase tollimaksu või võtta muid vajalikke meetmeid, ent sellega nõutakse siiski, et need meetmed tuleks võtta, arvestades olukorda, mille on põhjustanud kohustuse

mittejärgimine. Igal juhul on määruse nr 459/68 eesmärk tagada, et võetavad meetmed võetakse vastu kooskõlas artiklis 10 sätestatud formaalsuste ja tagatistega.

21. Argument, et määrus nr 1778/77 on *sui generis* meede, mis põhineb otseselt asutamislepingu artiklil 113 ja mille suhtes ei kohaldata määruse nr 459/68 sätteid, ei võta arvesse asjaolu, et kogu kõnealune menetlus on läbi viidud selles määruses sätestatud meetmete kontekstis. Olles vastu võtnud üldmääruse eesmärgiga rakendada üht asutamislepingu artiklis 113 sätestatud eesmärkidest, ei saa nõukogu teha sel viisil sätestatud eeskirjadest erandit, kohaldades neid eeskirju erijuhtude suhtes, sekkumata ühenduse õigussüsteemi ja rikkumata nende isikute võrdsust seaduse ees, kelle suhtes seda seadust kohaldatakse.

22. Väide on seega hästi põhjendatud ning sellest jäeldub, et artikli 3 vastu esitatud hagiavaldus on õiguspärane.

23. Kui Jaapani nelja peamise tootja allkirjastatud kohustuste tulemus oli, et algmääruse artikli 14 alusel oleks menetlus pidanud olema lõpetatud, võib sellest jäeldada, et ei olnud vajadust kohaldada artiklit 17, millega nõukogul lubatakse nõuda ajutise tollimaksuna tagatiseks antud summade sissenõudmist. Artikli 17 sõnastus näitab lisaks, et sellise otsuse saab võtta vastu üksnes samal ajal, kui kehtestatakse lõplik dumpinguvastane tollimaks.

24. Eelkõige võib jäeldada, et komisjon võib teha ettepaneku tagatiseks antud summade sissenõudmise kohta üksnes siis, kui ta teeb ettepaneku n.ö ühenduse meetme kohta, st kehtestab lõpliku dumpinguvastase tollimaksu. Seda tõlgendust kinnitab artikli 16 lõige 2, milles on sätestatud, et komisjon peab esitama nõukogule ettepaneku ühenduse meetme kohta vähemalt üks kuu enne ajutise dumpinguvastase tollimaksu kehtivuse lõppemist. Seda kinnitab ka artikli 17 lõike 2 punkti b sõnastus.

25. Tegelikult võib algmääruse artikli 19 lõike 3 alusel kehtestada ajutise dumpinguvastase tollimaksu üksnes määral, mil on kindlaks tehtud dumpingumarginaal ja oluline kahju. Tundub, et see oli ka nõukogu kavatsus, kui ta sätestas vaidlustatud määruse artiklis 3, et tagatiseks antud summad tuleb "lõplikult sisse nõuda ulatuses, mil nad ei ületa käesolevas määruses kehtestatud tollimaksumäära" ehk lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määra, mille kohaldamine oli peatatud.

26. Kuna määruse nr 1778/77 artikliga 4 reguleeritakse üksnes eespool nimetatud sätete jõustumist, ei ole takistusi selle määruse täielikuks tühistamiseks.

27. Eespool esitatud väidetest ning hagejate poolt kohtuasjade 118/77, 119/77, 120/77 ja 121/77 kohta paralleelsetes hagiavaldustes esitatud argumentidest jäeldub, et määrus nr 1778/77 ei ole õiguspärane ning seepärast on hagiavaldus põhjendatud. Seepärast on vaja vastavalt hagejate taotlusele tühistada artikkel 3. Siiski tuleks silmas pidada, et määruse nr 1778/77 tühistamine ei mõjuta mingil viisil Jaapani peamiste tootjate võetud kohustusi, mille kohaselt need tootjad kohustusid oma hindu korrigeerima, et kaotada dumpingumarginaal, ning seepärast jäävad need kohustused kehtima ning nende suhtes kohaldatakse jätkuvalt määruse nr 459/68 artikli 14 lõike 2 sätteid koos artikli 10 sätetega.

Kohtukulud

28. Hagejate väited on vastu võetud.

29. Seepärast tuleb nõukogult mõista välja kulud seoses ajutiste meetmete võtmiseks esitatud hagiavaldusega ning põhikohtuasjaga, v.a FEBMA menetlusse astumise kulud.

30. Samuti tuleb nõukogult mõista välja Nippon Seiko ja selle tütarettevõtjate kui menetlusse astujate kulud seoses ajutiste meetmete võtmiseks esitatud hagiavaldusega.

31. Lisaks kannab menetlusse astuja FEBMA oma kohtukulud ning tema menetlusse astumisega seoses hagejatel tekkinud kulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes

EUROOPA KOHUS

otsustab:

1. Tühistada määruse (EMÜ) nr 1778/77 artikkel 3.

2. Mõista nõukogult välja kohtukulud seoses ajutiste meetmete võtmiseks esitatud hagiavaldusega ning põhikohtuasjaga, v.a menetlusse astumisest tulenevad kulud.

3. Mõista nõukogult välja Nippon Seiko ja teiste isikute menetlusse astumisega seotud kulud seoses ajutiste meetmete võtmiseks esitatud hagiavaldusega.

4. Menetlusse astuja FEBMA kannab oma kohtukulud ning tema menetlusse astumisega seoses hagejatel tekkinud kulud.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart Donner Pescatore

Sørensen O'Keefe Bosco Touffait

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 29. märtsil 1979. aastal Luxembourgis.

Kohtusekretär

President

A. Van Houtte

H. Kutscher